

ספק אחד האפיל

על 6 הסכנות

לפחות בדבר אחד הצליחו פוליטי סבס" טיה לחלוטין: הם ניתקו לגמרי את תושבי ישראל מן המתרחש בעולם. הקרב על העיר השומרונית האפילו על כל עניין אחר. איש כימעט שלא שם לב כי בארצות-הברית מתחוללת כעת אחת הדראמות הגדולות של התקופה: התחלת הדחתו של הנשיא ריצ'רד ניקסון. גם המילהמה באי השכן, שנגרעה לשעה אך העלולה לפרוץ מחדש בכל רגע, נעלמה מן התודעה. אפילו האזהרות האופייניות של מנהיגי ישראל לא נקלטו. מה שקרה בסבסטיה ניראה חשוב יותר.

אולם כל אחד מן המאורעות האלה היה חשוב. אך ההתרחשות בפרשת סבס"ט

דיין ובן-פורת כמה?

טיה לא היה בלתי-מוצדק. כי כל אשר עלול לקרות לישראל, חשוב פחות מאשר קיום מישטר של חופש, הדמוקרטיה וחוק במדינה עצמה. וקיומו של מישטר זה עומד בספק.

מיפלגות

התארגנות רפ"י ההיסטורית

ח"כ מרדכי בן-פורת

מארגן גוש שיעמוד

מאחרי משה דיין

נאמו של משה דיין, ביום השלישי האחרון בכנסת, היה לדעת רבים הכרזת מלחמה גלויה על ממשלת יצחק רבין. דיין הסתלק ממשכן הכנסת מייד לאחר נאומו, והורקורים הפנו אל מי שיום את הנאום: מרדכי בן-פורת.

בן-פורת, ממקימי רפ"י, הוא דמות יוצאת-דופן. חברי-כנסת מכל חלקי הבית, מצביעים עליו כעל סמל של יושר אישי ופרלמנטרי. יליד עיראק, נש" לח על-ידי ההגנה לאחר עלותו ארצה חזרה לארץ מולדתו, כדי לארגן את הב"ר רח"ת יהודי עיראק לישראל. הוא נתפס על-ידי השילטונות העיראקים, עונה בכ" לב ונידון למוות. במאמצים רבים הצליח לברוח מהכלא ימים מיספר לפני מועד ההוצאה להורג, ולהגיע בשנית לארץ.

כראש עיריית אורי-יהודה הצטרף למ"קמי רפ"י, מתוך אמונתו מוחלטת לבן-גוריון. כשחזרה רפ"י למיפלגת-העבודה, התלבט קשות, אך נשאר עם דיין, בו הוא רואה את יורשו של "הזקן".

אנאטומיה פוליטית של הניסיון

להפיל את ממשלת רבין

המפתח היה

נידוי דיין

העסקן הפוליטי הקרוב ביותר לחוגים אלה הוא הח"כ נמוך-הקומה, בעל פני-ילד התמימות, פעולתו של המר במשך שנים, בהן העמיד את עצמו בראש הורם הלאומני-יהודי הקיצוני ביותר, העניק לו מעמד זה. אולם גם המר הוא יותר מונהג מאשר מנהיג. הלאומנים הדתיים מוכנים לקבל את הנהגתו, אך ורק כי עוד הוא מנהיג בדרך שלהם. אילו היה המר מוכר את עצמו תמורת כסא בממשלה, היה מאבד את מעמדו זה מול פני הצעות מפתות. בניגוד לשולמית אלוני, הוא פועל על פי חשבון לטווח ארוך.

השבוע, אחרי שנכשלו לפי שעה המאמצים להחזיר את המפד"ל לממשלה, נשאר המר בעמדת מנהיגות. כאשר התרכזו ה"מתנחלים" בחורשת ראשיהעין והתכוננו לע" דות על סבסטיה, היה הוא נציגם המדיני.

בגין:

ריצה מאונס

הגלגל הבא במערכת התמסורת הפו ליטית של נסיון-ההפיכה היה מנחם בגין, מנהיג הליכוד.

ברגע שנטבר לו שהפעולה הגדולה עומדת לצאת לפועל, מיהר להתלבש עליה בכל כוחו. כלפי הציבור הרחב היה הוא המנהיג הבולט של המיבצע. אולם זאת היתה טעות אופטית. בגין היה נגזר, לא גורר. הוא נא"ק להשתתף במירוץ, כדי להיר" אות כמו שרץ בראש.

כמנהיג מנחה ארץ-ישראל השלמה, לא יכול היה בגין להרשות לעצמו לסגר אחרי המאורע. הוא הופיע בכלי-התקשורת, נאם,

במשך כמה שעות הרות-גורל, היתה דרושה רק דחיפה קטנה כדי שממשלת רבין תיפול — ותפנה את מקומה לקואליציה לאומנית-דתית גדולה. אולם רק איש אחד יכול היה לתת את הדחיפה הקטנה הזאת: משה דיין.

וכך, בשעה שחבריי-כנסת התרוצצו בין הפולשים בסבסטיה, ובשעה שחבריי-הממ"שלה התרגזו זה על זה בישיבת הממשלה, היה הכל תלוי באיש אחד, שלא היה לא פה ולא שם.

אותו איש היסם, התלכס, דחה — ולכסוף נרתע.

המר:

המנהיג המונהג

א היה לפולשים מנהיג כלשהו, הרי היה זה ח"כ זבולון המר.

מדוע דווקא הוא? מדוע לא מנחם בגין או אריק שרון?

מיבצע מעשי גדול, כמו הפלישה לסבס"ט, זקוק לגייסות. למנחם בגין יש רבבות של מאזינים, ולאריק שרון יש רבבות מעריצים, אך איש מהם אין גייסות.

כוח-המחץ היחיד בארץ המוסרי גד לבצע מיבצע גדול כזה מצוי בקרב הנוער הדתי.

בקיבוצים ובמושבים של ההתיישבות הדתית, בישיבות ובשאר מוסדות-החינוך הדתיים, מרוכזים אלפי צעירים בעלי מור-טיבציה דתית-לאומנית קיצונית, המוכנים בכל עת להיחלץ למיבצע הזקוק למסירות ולהתנדבות אישית. בעוד שבית"ר היא מיסגרת כימעט פיקטיבית, ובעוד שלגופים סלונים כמו המרכז החופשי וע"מ אין אף הכוח להרים מיבצע קטן, הרי המיס"גרות הדתיות מסוגלות, "להרים" מיבצע רציני, ולא רק ליום אחד.

אולם, בעוד דיין מקפיד לשחק את מיש"ח המישמעת הקואליציונית והנאמנות למפלגה, כל זמן שהוא חבר בה, פורק בן-פורת עול זה כמעט בכל הצבעה חסו בה, בה דרך מיפלגתו אינה זהה לדעתו שלו. בהצבעת-האמון הראשונה לממשלת יצחק רבין, היה בן-פורת היחיד מה"מיפלגה שלא הצביע עבור הממשלה (הוא נמנע יחד עם חברי רק"ח), ואילו בהצב"עות שנערכו בשבוע שעבר, בנושא הפ"לסטינים, היה היחיד שהצביע עם הליכוד. משך החודשים האחרונים עסוק בן-פורת, בנושא אחד בלבד: הכשרת הקרקע לגוש פרלמנטרי, אשר יתייצב מאחרי משה דיין, כאשר יבוא הרגע המכריע של ההתמודדות הגלויה בין דיין לממשלת רבין. חלומה הגדול הוא לחדש את רפ"י ההיסטורית, בראשות משה דיין.

ההתמדה בשתלמט. לשם כך הוא עושה עבודת חריש יסודית אצל כל אחד מחברי-הכנסת אשר ניתן לגלות בו נטיות פרוידייניות. ראשית דרכו בחיזוק יסודות אנשי רפ"י במיפלגת העבודה, בעיקר אלה של יו"ר ועדת-החוק והביטחון יצחק נבון, בעל הדעות היוניות הסותרות את הקו של דיין.

אולם כוח בן שיבעה חבריי-כנסת (חברי רפ"י במערך), ואפילו יצטרפו אליהם ארבעת חברי ע"מ שבליכוד, אין די בו כגיבוי לדיין, כאשר ירצה לשוב לשילטון. כשהוא נושא בירכתו השקטה של דיין, עורך עתה בן-פורת מסע שיחות ושיכנו"ע, עים הגורם אי-שקט, במיפלגת העבודה. חטיבת מפא"י במערך, האכולה כולה בניגודים בין אישים, סיעות, קבוצות וגורשים, הינה קרקע נוחה לעבודתו של בן-פורת, המקווה לצרף אליו חבריי-כנסת "מוצהרי" מפא"י, להם חשבוונת עם מיפ"לגתם, או אלה אשר אינם מסכימים ל-שילטונו של יצחק רבין.

אך גם בקרב מיפלגות אחרות הוא פועל. מיספר שיחות אותן ניהל עם חבריי-כנסת של הליברלים העצמאיים, נטעו בו ובדיין תיקווה, כי בקונסולציה מסוימת אפשר יהיה לגייס אחד או שניים מהם לגוש הדייני. המריבות והקרע בין שולמית אלוני לבין שני חברי סיעתה, בועז מאוב ומרשה פרידמן, נתנו אף הם תיקווה קלר שה לגייס לפחות אחד מהם לשורות דיין, ולו רק כמחאה נגד מנהיגת סיעתם. ככל שירחיק דיין את הקרב על השיל"טון, כך יהיה לבן-פורת זמן רב יותר לעבודת-השדה שלו, ובן-פורת הוכיח כבר פעמים רבות שההתמדה משתלמת.

עיריות

חוקים במתנה

ראשי-עיריית נתניה משדמ

כדי להיחלץ מתיסבוכות

עיסקה מורחה בוצעה ב-15 ביולי בגי"ר ברות עיריית נתניה. גיבור העיריה רשם המחאה בנקאית על סכום של 15,222 ל"פסקות ב. תם שירותים בע"מ. באותו יום עצמו שילמה חברת ב. תם שירותים בע"מ אותו סכום עצמה, 15,222 ל"י, חזרה לקופת העירייה, עבור הוזיכיון להפעיל את המיתקנים שבחוף הרצל כנתניה. מה שקרה למעשה הוא, שעיריית נתניה הרציאה סכום כסף מכיס אחד והכניסה אותו סכום עצמו לכיס שני, והעניקה לחברת ב. תם שירותים בע"מ את הזכות-השווה-כסף להפעיל מיוזמים ומלחחות בחוף הר מרכזי של נתניה, חינם אין כסף.

כל התכסיס לא נועד אלא לחפות על מחול של ראשי-העיר החדש, הד"ר אבי רהם ברמנחם, שלמרות הזמן הקצר בו הוא מכהן בתפקידו, ניסה ללכת בדרכי ראשי-ערים מנוסים וזתיקים ממנו.

עיריית נתניה הוציאה מיכרז להפי"עלת שירותי-החוף בשני חופי-הרחצה הי מרכזיים של העיר: חוף הרצל וחוף זב"ר לון. שירותי-החוף הם עסק משגשג בישר"אל. בחופי-הרחצה רבים בארץ פועלות חברות של בעלי-אגרוף שקנו לעצמן חוקה בחופים, והמפעילות שיטות-סירור כדי לסלק את רוכשי הוזיכיונות.

אחד מאלה שהיה מוכן להתייצב כנגד הרואים את עצמם כבעלי-חוקה כזו, היה יוסי דנון, בעליה של חברת ב. תם שירותים בע"מ. דנון, שהיה בעליה של חברת מילחמת יוסי-הכפורים שישה חודשים, כשהשתחרר, מצא עצמו תקוע עם חברה (המשך בעמוד 14)

אריק בכניסה לחוותו, מול "המתנחלים" המוחים